

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hónap.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Videkre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.

Udvar és vasárnap után is.

Kolozsvar 1903.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezer centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyílttér soronként 40 fillér.

Szombat, Junius 27.

Az öreg generális.

Kolozsvar, junius 26.

(H.) Félre áll végre az utból az öreg generális: báró Fejérváry Géza, a »snájdig« katoná, a ki egy-maga többet ártott a nemzeti hadsereg eszméjének, mint az egész ugynevezett kamarilla. Pedig hát »honvédelmi miniszter« lett volna a vén kegyelmes ur, vagy micsoda; ám ő mindig osztrák generálisnak érezte magát. Akként beszélt tehát és akként is cselekedett. Ezért szeretete annyira a magyar király, vagy voltak neki valamelyes egyéb előttünk ismeretlen érdemei: nem mi és nem most döntjük el. E pillanatban azonban azt bizvást konstathatjuk, hogy éppen az a szeretet és a bizalom, melylyel iránta koronás királyunk viseltetett, nagy tettekre serkenthette volna a vitéz generális urat, a ki azt a bizalmat és szeretetet egy kissé kamatoztathatta volna, nemzete és hazája javára.

Nem tette azt: mert osztrák generálisnak tartotta és úgy jobban is érezte magát.

A változó idők eseményei azonban, ime félretolják az utból báró Fejérváry Gézát is a minden idők kabinetjének honvédelmi miniszterét.

»Tartozom önmagammal azzal, hogy ne vállaljak tárcát«, mondotta a generális egy újságírónak, ném csekély keserűséggel. Mi azt mondjuk erre: tartozik már a nemzetnek azzal, hogy immár félreálljon a nemzeti vívmányok útjából.

Mert változtak az idők. sőt Fejérváry részére megváltoztak már akkor, a midőn Széll Kálmán került kormányra. Akkor kellett volna már az öreg generálisnak leróni önmagával szemben ezt a tartozást. De báró Fejérváry Géza jó gyomru ember volt. Meg tudta emészteni azt, hogy bevonuljon a szabadelvű Klubba a nemzeti párt, melynek minden egyes tagja körülheletlen gyűlöletet vitt be magával a pártba is az ellen a Fejérváry ellen, aki őket »becsületrablóknak« nevezte, amiért azután nem is tudott szóhoz jutni, azon a napon bár az ülés belenyúlt az éjszakába. Ám Fejérváry — leglább látszólag — keblére ölelte új barátait: a nemzeti pártot, a maga teljes egészében, úgy ahogy akkor testületileg az ökleikkel fenyegették meg és mikor egy szót akart mondani, botokkal és törvényszékkel verték a képviselőház padjait.

Az öreg generális látszólag megbocsájtott ezért és befogadta ama éjjeli ülés szereplőit mindent elfeledő szívébe.

Még minisztertársat is kapott közülök, a rövid életű Horánszky Nándort: és az öreg akkor nem érezte azt, hogy tartozik önmagának valamivel.

Most azonban meghallotta a vén generális, hogy a nemzeti párt is juthat tárcához az új kabinetben. Erre kapott az emlékező tehetsége: nem vállalt többé tárcát, sőt még a mandátumáról is lemond. Hát ez a most egyszerre feltörő érzékenykedés kissé neveltséges színben tünteti fel az öreg urat. Miért most? Miért ilyen későn? . . . Négy esztendeig nem volt kifogása a nemzeti párt ellen; most . . . most egyszerre gyűlölte meg őket; most mikor már éveken át, egy gyékényen áruhtak és adogattak el jó sokat a nemzet jogaiából, olosz pénzén az osztrákoknak.

Talán nem csalódunk, ha kifejezést adunk ama véleményünknek, hogy a császár és király kegyence, az örökös honvédelmi-miniszter most egy kicsit felülről is megbukott. Azok a katonai javaslatok . . . azokkal, bizony csatát vesztett a generális ur, mert bizonyosra vette,

hogy ha berzenkedik is kissé az ellenzék, de majd megpuhul. Ám az ellenzék nem volt hajlandó erre, sőt Khuen-Héderváryval vissza is vonatta a többlet kívánságot. Talán nem is kell ahhoz tulságos nagy találekonyosság, hogy ezzel a kényszerűség által szült visszavonással Fejérváry bizakodásai és biztatásai nyertek alapos cáfolatot. Már pedig ha a tények ilyenképen reácafolnak egy eleven miniszter pragnózisaira: abból az eleven miniszterből, hamarosan holt politikus lesz.

Ugyanez áll valószínűleg a hadsereg főzetének vezetőjére: Pitreich hadügyminiszter urra is. Ő meg lemondani készül, csak hogy mint meglehetősen ifjú politikus őszintén bevallja, hogy a katonai javaslatokért megy. Ebben az őszinteségben nem követi ugyan a politikában rutinizottabb Fejérváry, de a lemondásban. illetőleg a visszavonulásban igen.

Am akárhogyan is áll a dolog, kegyvesztett lett-e Fejérváry vagy sem, ez mindenképen az ő dolga. Ami bennünket érdekel, az csupán az ő visszavonulása, amelyet ami szempontunkból lehetetlen öröm nélkül konstathatunk. Ősdi, elavult és mindenekfelett osztrák politika az, amely vele együtt eltávozik a parlamentből. Helyet ad végre annak a politikának, amely azokhoz az u. n. »hagyományokhoz« nem ragaszkodik, mert nem ragaszkodhatik; csökönyösen elutasítva minden nemzeti jogot és követelést.

Sajnálkozásunk nem kísérheti a nyugalomba a vén generális, sőt ellenkezőleg: mi távozásában a magyar nemzeti politikának egy kis diadalát látjuk. Az ilyen diadaloakra is szükségünk van és erős a hitünk, hogy lesz még több is. Bécs lármáz, jajgat, siránkozik és kiabál. Ez jó jel. Ha Bécsben szídnak bennünket, mi mindig jobban érezhetjük magunkat; ha dicsérik, akkor tegyük kezünket a zsebünkbe, mert biztos, hogy lopni akarnak belőle. Most szídnak: tehát vigyáztunk magunkra.

— **Osztrák jajveszékelés.** A bécsi lapok még mindig konsternálva vannak, hogy a Kossuth-párt olyan nagy diadalt aratott a katonai kérdésekben és minden sorukból kéri az afőlött érzett megdöbbenés. Valamennyien tulesz egy bécsi politikai tudósító, az Information, mely a következőket írja:

»Junius 24-ére a szerencsétlenségnek elsőrangú napja a monarchiára nézve. Az 1859. év junius 24-én Solferinonál legyőzte hadseregünket az egyesült franco-szardíniai hadsereg és e napon kezdődött a monarchia hanyatlása. Az 1903. év junius 24-én pedig megtörtént a birodalom (!) kapitulációja a magyar ob-trukeionizmus, vagyis a rosszul leplezett forradalom.«

Azután pedig így folytatja: »Es ha legalább megvárszoltuk volna a békét ezen a drága áron! De még ezt se! Ősszel, a véderőjavaslatok tárgyalásakor jönnek majd a »nemzeti« követelések és ezeket meg fogják adni, mert elvesztették az erkölcsi és materiális erőt arra, hogy megtagadhassák azokat. A végleges véderőtörvény tárgyalásakor a magyar nyelvet bele fogják venni a hadseregbe és ha ezt ketté osztják, mi marad még egyéb, mint a közös uralkodó, miután a gazdasági különválás is lassan, de biztosan közeleg.«

Igy jajveszékelnek az osztrákok. Egy okkal több, hogy mi meg örülünk.

Béke-e csakugyan?

Irtá: Hentaller Lajos.

A függetlenségi Kossuth-párt békét kötött a horvát bánnal. Betegségem miatt nem vehettem részt a pártgyűlések tárgyalásaiban. Igénytelen személyem különben sem adhatott volna más irányt pártom elhatározásának. De azért jogom van kijelenteni, hogy nem helyeslem a párt többségének határozatát.

Jogom van, mert ezt megtettem volna az esetben élő szóval, ha jelen lehetek az értekezleten.

Okaim a következők:

A bán horvátországi multja nem olyan, mely őt alkotmányos miniszterelnökké kvalifikálhatná. Horvátországban ő egyszerű zsarnok, olyan kaliberű osztrák helytartó volt, aminő Svájcban Geszler, Ausztriában a vérekezi Schwarzenberg s nálunk Karaffa, Amprigen Gáspár, Pálffy Mór vagy Benedek.

Az ilyen ember addig alkotmányos, amíg úgy táncol a parlament, ahogy ő hegedül, azután pedig despota, zsarnok még akkor is, ha előbb nem volt horvát bán.

Most, hogy a horvát bánok miként értelmezik a magyarokkal kötött békét, annak nagyon kes bizonyítékát adta Héderváry-Khuen-urnak hírhedt elődje Jellasicsch bán, aki a békekötést szemtelenül megtörve az éjszóté alatt elflauckenbewegungolt Sukorálól.

En egésznyiltan kijelentem, hogy nem bízom Héderváry urnak a loyálisában. A pártommal kötött egyezséget megtartja, a meddig a pparamenti dolgok a szája ize szerint folynak, azután pedig ő is Flanckenbewegol.

Okom va erre. A bán nem magyar születésű. Emellett aulikus egész fejetejéig Magyar érzés nincs benne egy szemernyi sem. No hát től az egyéntől nem is várhatjuk, hogy ha jobban nem, legalább is, úgy védelmezze a magyar érdekeket, mint a két balkezbőlse hazánknak, Deák Ferenc tette.

De meg ha visszatekintünk hazánk történetébe — furcsa dolgokra akadunk ott.

A napokban ismételve állapoztam egy rendkívül érkes könyvet? Nem Kálmár Antalnak a »Hafiságtól« izzó, nagy tudású munkája volt; hanem idősebb Szögyényi-Marich László Emlékiratai. — Becsületes, tisztá magyarágásu, jó hazafi könyve ez. Sine éra et adió, van benne letéve minden. Mai viszonyokra igen alkalmazható az V-ik fejezet egy rze.

A bécsikamarilla hamarosan megbánta a magyaroknak tett engedményeket s azokat a szény, nem egészen kétügyű Ferdinánd királlyal visszaakarta vonatni.

Szögyény-Marich László jellemzően érdekes dolgokt ír arról a felfogásról, hogyan tisztelik Bécsben a megadott jogot, törvényt s engedményeket.

1848. ápris 8-án értekeztek harmadizben Bécsben Ferenc Károly főherceg előklete alatt a határörvidék rendezésének kérdéséről. Ez alkalommal Tiliersdorf osztrák külügyminiszter e szavakkal indokolta hozzájárulását:

»Egyáltalán a magyar országgyűlés kívánatait eddig mérsékelteknek találom s csak azt kívánom, hogy a nemskára összegyűlendő osztrák népképviselők tulzobbak ne legyenek. . . Egyébiránt a történelem tanúsága szerint példának okáért III. Ferdinánd alatt is voltak pillanatok, melyekben a körülmények hatalmánál fogva, a nép féktelen kívánatainak engedni kellett és azután a kormány erejének visszatértevel a kicsikartakartak módosítani, vagy visszavenni is lehetett.«

Azt hiszem, eléggé jellemzi ez is a bécsi körök néstét és felfogását. És ismerve Héderváry-Khuen ur multját s a multban visett dolgait, nagyon, de nagyon félek, hogy ha most simának mutatta is magát, mnt az angol és ravasznak, mint a róka, de »a kormány erejének visszatértevel« leveti álarcát s kész lesz minden erőszakra és hatalmi tulkapásra.

A »bécsi kéz« most zavarban volt. Láttá, hogy a nemzeti közvélemény áll a függetlenségi párt háta mögött.

De hát számlának »a kormány erejének visszatérte« , mert ki tudja vajjon a most mozgósított nemzeti közvélemény megmozdul-e újból?

Félek, nagyon félek, hogy nem? Ezért nem helyeslem a horvát bánnak adott galgenfristet.

Illusztris munkatársunk előző cikkét természetesen úgy ádta, ahogy ő megírta; megjegyezzük, hogy mindazt, a mit a bán megbízatásáról ír, a magunk részéről is valljuk és nagy hibának és bajnak tartjuk, hogy Zágrábról importáljuk a magyar miniszterelnököket; de konstathatunk kell, hogy a függetlenségi párt nem diktálhat a személyes kérdésekben. A párt álláspontja győzött, a

katonai javaslatokat visszavonták és az esetleges újabb javaslatokkal szemben a pártnak szabad keze van. A személyes kérdéseket a király és a többség intézik. A többség a legkeményebb kritikára szolgált rá, hogy ugyanezen az alapon nem tudott a maga sorából miniszterelnököket állítani és hogy a korona előtt oly csekély a tekintélye, hogy megkérdése nélkül küldjenek új gazdát a nyakára.

A politikai válság.

— *Express tudósítás.* —

A mai délelőtti folyamán a helyzet nem változott; mindenfelől megerősítik azt a hírt, hogy Fejérváry visszavonulása folytán lehetséges volt a régi kabinetet nagyjában megtartani és hogy csak a király személye körüli miniszter helyébe jön gróf Festetich és báró Fejérváry Géza helyébe Kolozsvar Dézso. Ebben az alakulásban tagadhatatlanul van valami logika. A régi kabinetből csak azok maradtak ki, akiknek a katonai javaslatok előterjesztésében részüket volt illetőleg, a kik a koronát ezekről a javaslatokról informálták: Széll, Fejérváry és Széchenyi. Ime ez a büntetés és kifejezése annak, hogy a korona nem kér azokból az emberekből, akik katonáik akaratát nem tudták kereszttől vinni. Érdekes jelenség az is, hogy az összes új alakok a parlamenten kívül álló emberek. Az egyik bécsi generális, a másik a közélettől távol állott arisztokrata, a harmadik horvát bán és még az férfi is (báró Fejérváry Imre), kit a honvédelmi államtitkár székbe akarnak tölteni, főispán. Ime az első bizonyíték, hogy meny nyire tiszteli az új miniszterelnök a parlamentáris elveket.

Az új kabinet listája tehát az ügy jelenlegi állása szerint: Elnök és helynök: gróf Khuen-Héderváry. Pénzügy: Lukács László. Kereskedelem: Láng Lajos. Földmívelés: Darányi Ignác. Közkutatás: Wlassics Gyula. Igazságügy: Plósz Sándor. Honvédelmi: Kolozsvar Dézso. Személy körüli: Festetich Tasziló. Horvát: Cseh Ervin.

A felsült ócska liberálisok.

A Lloyd-épületben lévő politikai börzén az utóbbi napokban igen élénk volt a hangulat. Ugy miniszterjelöltekben, mint államtitkár-jelöltekben igen jelentékeny volt a felhajtás és egyik-másik áruban egy darab ideig szilárd volt az irányzat, bárha még nem lehetett tudni, milyen lesz a kereslet, mikor a »Schlussok« megkötésére kerül a sor.

A milyen hiába akart üzletet kötni Tisza Pista, bárha egy egész sereg ügynök iparkodott is a kívánt felhajtásról gondoskodni, olyan nagy mértékben kínálnak Khuen-Hédervárynak a husosfizek mellett hízott ó-szabadelvű miniszterek és államtitkár-jelölteket, valamint volt nemzeti pártiakat is, a kik hosszú időn át az ellenzéki keserű kenyerén élve, most már szintén nagyon óhajtanák, ha hízalóba vennék őket.

Az ó-szabadelvű, más néven ócska szokványminőségű politikusok igen biztosra vették, hogy az ó az jójuk erősen emelkedőben van.

Kilenc évvel ezelőtti az ó-liberálisok voltak azok, a kik Khuen-Héderváryt kinezték a Lloyd-klubból, most pedig az ó maguktartása és az ó tömörülésük tette leginkább lehetővé, hogy a bán a pártban belül el tudta érni a kellő eredményt.

— No hát, — mondták az ó-liberálisok, örömtelen dörmögve a kezüket — ezért már csak hálás lesz Khuen-Héderváry.

— Ki is számították:

— Van összesen kilenc miniszterség és ugyanannyi államtitkarság. Eszerint remélhetjük, hogy legalább tizennégy emberünket el tudjuk helyezni.

Egyszerre csak beütött a nagy krach. Az ócska liberálisokat szörnyű meglepetés érte. Kitűdött, hogy Khuen-Héderváry egyáltalában nem szándékozik eleget tenni az ó-liberálisok nagy várakozásának, hanem óvatosan megtartja az eddigi miniszterek közül mindazokat, akiket lehet, egyébként pedig bevész a kormányba:

a., egy tábornok urat, akinek a nevét eddig alig hallotta valaki;

b., egy zászlós urat, aki mindennek inkább nevezhető, mint liberálisnak.

Az egyikből lesz honvédelmi miniszter, a másikból a király személye körüli miniszter. Kolozsvar generálisról nem tudunk véleményt mondani, mert nem ismerjük. Gróf Festetich Taszilóval ellenben már tudunk többet. Azt, hogy intimsa a trónörökösnek, meg Zichy Jánosnak és hogy az izraelitákat nem tulságos mértékben kedveli. Hát a szabadelvűség szempontjából nem nagyon örvendőse, hogy éppen ő lesz

az, aki közvetlenül érintkezvén a királlyal, tanácsokat fog adni ő Felsőségnek.

Ez az ur lesz a jövőbeli klerikális kormányának a pacemakerje.

Mindegy. Azért az ó-liberálisok, akik ilyen rettenetesen felsültek, nem fogják a szabadelvűséget olyan komolyan venni, hogy megtagadják gróf Festetich Taszilótól a támogatást.

Nem! Ők támogatni fogják és szörnyű felsülésekben legfőképpen azon tanakodhatnak most:

— Vajjon miért ettük mi meg a békát?

A szerbiai események.

— *Express tudósítás.* —

A szerbiai eseményekről Budapestre az alábbi hírek érkeztek:

Belgrád, jun. 26. (8 óra.)

Az új konak ünnepi díszben van. Az előkészületek az idegen követek fogadtatására megtétettek. Ktesülésem szerint csak az osztrák-magyar és az orosz nagykövet fog a fogadtatásra jelentkezni.

Belgrád, jun. 26.

Jól beavatott helyről vett információ szerint a 6. ezred őt tisztje, aki az összeesküvők közé tartozott, megölt. Mások öngyilkosságot követtek el. A kormány azonban ezeket a dolgokat titkolja. Néhány nap óta egyre sürűbben látható, hogy összeesküvő tisztek fölkeresik királyi áldozatuk sírját és ott keservesen sírnak. A 6. ezred parancsnoka már néhány nap óta betegnek fekszik. A kormány által konstathalt valóság, hogy az összeesküvők röviddel a konakbeli borzalmas mérszáris után a vidéki helyőrségek tisztjeitől levelet kaptak, a mely gyilkosnak, bestiának, esküszögnek, gazembernek mondja őket. — Az összeesküvők közül sokan azt mondták, hogy Masin tartalékos ezredes, aki az összeesküvők lelke volt, félrevezette őket, sőt egészen határozottan beszélik, hogy az összeesküvők igen ellenséges kedvben vannak Masin ezredes iránt, akinek ma-holnap nem lesz biztos az élete.

Zürich, jun. 26.

Draga királyné nővérei, a két Lunyevicza leány egy éltebb ur és egy szobaleány társaságában ideértek. Egy város végén levő kisebb szállodában vettek lakást.

A gyilkos miniszter.

A Masin név eléggé ismeretessé vált az utóbbi időben. Draga királyné első férjének Masin volt a neve s amióta Draga a szerbek királynéja lett, azóta ez a név ugyancsak forgalomba volt. Most azonban még híresebb lett ez a név. Masin ezredes volt az, aki saját kezével megölte sógorodját, Draga királynét és azután nyugodtan, nemzeti hősi gyánánt helyet foglalt a miniszteri kabinetben, mint középítészügyi miniszter. Valaki a gyilkosságot követő napon kezet fogott Masin ezredessel és csodálkozásának adott kifejezést, hogy ilyen puha, finom kézzel hogyan lehetett olyan véreztettet elkövetni. Masin fölnyílnyílny válaszolt:

— Nem kéz kell oda barátom, hanem szív.

Mások is szóba hozták szerb politikai körökben, hogy megfoghatlan a vérnek ez az elfajulása. Mire a szerb politikusok így feleltek:

— Hja, kérem, Masin ezredes nagy karakter!

— Így itélik meg Szerbiában a gyilkosokat. Mindezt azonban felülmúlja az, hogy Masin ezredes még most is miniszter és I. Péter »Isten kegyelméből« és a gyilkosok akaratából Szerbia királya mikor az Avakumovics-kormány beadtá a lemondását, meghagyta az egész kabinetet, egy a mint volt, a hivatalában és nem köttette ki, hogy legalább Masin, a ki egyike a főcincosoknak s a kinek vér tapad kezéhez, ne maradhasson benne a kabinetben. Persze I. Péter király nem nélkülözhet olyan férfit, a ki akkora »karakter«-t képvisel a kormányban és a kinek a szíve erősebb, mint a keze. Az egyszersmind felelet a hatalmaknak is, a melyek a gyilkosok megbüntetését követelték. Igaz, hogy elég súlyos büntetés az, Szerbiában miniszternek lenni, hanem a hatalmak ezt a büntetést mégis talán másképen képzeltek el.

Az új szerb király.

Belgrádból jelentik: I. Péter szerb király az Avakumovics-kormányt változtatlanul ujra kinevezte. A királyi udvarnál ma fogadták volt, melyen először az osztrák-magyar követet, majd utána az orosz követet fogadta a király. Az új király a katonasághoz proklamációt intézett, melyben a hadsereg támogatását kéri és igéri, hogy nagyatyja nyomdokán fog haladni.

Kolozsvár, junius 26.

A rendőrségen, nyomban előállítás után kihallgatták a gyilkos leányt. Vallomásáról a rendőrségi sajtóiroda a következő hivatalos jelentést adta ki:

Hirsch Mór tetemét átszállították a bonctani intézetbe, miután dr. Bartha János és dr. Tompa János városi orvosok konstatálták a beállott halált.

Hazafias tisztelettel

évre 24 1

kuldjuk.

Kolozsvár, junius 27.

A gyilkos.... Az, az volt, Balázs Matild is. Gyilkos. Az is gyilkos, a ki eléd áll az utcán, éjjel, sötétben és kéri a pénzedet és leszur, ha meg nem kapja azt. Az is gyilkos, a ki a szegény, öreg postást orvul, hátulról támadja meg s ugy

A lövéshez se! Öltél!! Gyilkos!!!

Vajjon mit szoltak volna a nemzeti vívmányoknak hirtelenbe támadt apostolai, ha tegnapelőtt a Kárus és a Kosuth-párt között a következők történtek volna:

Ki mer kételkedni benne, hogy nem így történt volna?
Ebből a sok volnából hámozza ki a magyar nép a tiszta igazságot.

— (Esküvő.) Ma délelőtt eszközözik örök hűséget dr. Jantost György a kolozsvári Professzor József Indomány-egyetem íróval professzora Jankó Abigélnek, a kolozsvári Nemzeti Színház volt művésznőnek, Jankó János, a híhatatlan karriera-rajzoló művész leányának. A fiatal pár Triest melletti Grád-ban tölti el mézes hetét.

kak, egyetemti tővezskert. ó. Fellegvár, az
Erzsébet királyné sétaúton fel. 1. ó. 30 p.
d. u. Bankett a pályaudvar éttermében. 3
ó. 30 p. d. u. Kirándulás a „Hója”-i er-
dőbe, illetőleg a vendégeket szívesen látó
„Társadalom” tekező-társaság, házsongárd”-i
kérthelyiségébe. (A kirándulóknak tetszésére
szőlőkisirtés, bors-, málna-, kaján-, kókusz- és
citrusgyümölcsök, valamint egyéb gyümöl-

Czillinger Ferenc és gyermek, Stankóczy Mihályné és gyermek, Karenovics József csak éánya, Apáthy István, Thoma József és neje, Koberschall Rezső, Koberschall Tivadar, Aszádi Sándor és neje, Ujlaki Péter és neje, dr. Békassy F. és neje, Ujhelyi Józsefné és egy nő-vendége, br. Collas János és neje, Kerekes József, Fridrich József és neje, Grundböck Miklós, Erényi Abris és neje, Dr. Oichler Károly, Szekula Gyula és neje, Elek Sándor. A vendékekkel együtt e kirándulás keretében érkezik Kolozsvárra Roóz Rezső, a „Magyar Szó”, Radó Richárd a „Magyar Hírlap” és Iván Ede, a „Hazánk” belső dolgozóitársai is.

— (Felvétel az ipari szakiskola-ba.) A kolozsvári m. kir. állami ipari

— (Letartóztatott pénzhamisítók.)
Egerben két hamis pénzgyártót tartóztatnak
le a minap. Berecz Lajos és Török János

adaváló lakosok szemében. A két pénz-csináló nem annyira a rendőrség buzgal-mának, mint inkább a saját civakodásnak köszönheti, hogy most már nem folytathatja a mesterséget. Berecz Lajos és Török János pár hónappal ezelőtt szövetkeztek a hamis pénzgyártásra. Török adta a pénzt a gépek beszerzéséhez, Berecz pedig készítette a hamis husz koronás bankjegyeket, amelyek a beszerzett gépekkel kitűnően sikerültek, ugyanarra, hogy eddig több, mint 2000 darab hamisítványt hoztak forgalomba. A két társ eleinte hűségesen megosztottai a hasznon, később azonban Berecz becsapta üzletársát s ezért Török úgy akart bosszút állani Bereczen, hogy feljelentette a rendőrségnél, a hol úgy adta elő a dolgot, mintha csak véletlenül jutott volna a dolog tudomására. — A Berecznél megtörtént házkutatás alkalmával a gépeket nem találták ugyan meg, — de előkerültek a gépek számlái és a szállító-levelei, továbbá 270 drb. hamisítvány. A vallatás folyamán amikor Berecz megtudta, hogy Török a feljelentő elmondta, hogy Töröknek üzletársága volt és hogy a gépek is Török kertjében vannak elrejtve, mert ezeket Török bosszúból, amikor ő nem volt otthon elvitte tőle. E vallomás alapján Töröknek meg is találták a fényképező és nyomtató gépet amelyeket Berlinből szállítottak, ahol Berecz előbb a pénzhamisítást tanulmányozta. A két üzletársat letartóztattak és a bűnleleket együtt átadják a törvényszéknek.

— (Zászlószentelés.) A magyar kir. államasutások kolozsvári műhelyének kebelében fennálló „Összhang” önkérő, dal- és zeneegylet ez év augusztus 16-án 16 óra tárnandó zászlószentelési ünnepélyre íránt a vasutasok örszázseke általános lelkesedéssel érdeklődnek. Es melléin. Mert a rendezőség mindent elkövet, hogy az ünnepély országos jellegű és minél fényesebb legyen. Zászlóanyának Török Sándor né születelt Krempé Margit urnót, Török Sándor egylett első nejét, Védnökökül: Ludvig Gyula min. tan. első-igazgatót, gróf Beldi Ákos, Kolozsvármegye főispánját, Banovits Kájetán min. tan. igazgatót és Török Sándor felügyelő, műhely-főnök, egylett elsőként áll megnyernie a rendező-bizottságnak. A rendezőség ama törekvése, hogy városunk közönségét is minél nagyobb mértékben nyerjék meg az ünnepélynek, azt hisszük, nem lesz mód igyekezet. E derek iparos-munkásokból álló egyesület rokonvesztés ténykedéséért mindig közszeretben állott városunkban, de megkülönb. is megérdemlik a város érdeklődését a vasutasok, kik fontos és nehéz munkájokkal elsősorban éppen a városi polgárság érdekeit könnyítik meg.

— (Arviz.) Kolozs megye almásmenti vidéke, mint az előző években, ugy-mást is az Arviz által fenyegetett. E hó 24-6. este — Őrségi eszözés következtében Almás-patak kiáradt s mintegy 25—30 kilométer hosszúságában az iszanos ár hegyfől-hegyig terjedve az egész térséget elborította, elpusztította mindent, mi útjába akadt. A kár ugy a kincstár, mint a károsult szegény emberek terhére kiszámíthatatlan. — A nyomor, az inség, mely oly sok év óta a patak szabálytalansága miatt már állandóvá vált, e különben szorgalmas munkás lakosságú vidéket végpusztulással fenyegeti. Hangzatos sorok és szóbeli ígéretek helyett tenni kell valamit végre e szerencsétlen vidék megmenekésére.

— (Rákóczi-ünnepély Radnóthón.) A lángoló emléktű szabadsághősnek, II. Rákóczi Ferencnek emlékeztetőre a radnóti vidéki egyetemi hallgatók július 5-én fényes ünnepélyt rendeznek gróf Haller György, báró Kemény Akos főispán, Karácsony Márton apátplebános, báró Selymossy László, id. Apáthy Péter orsz. képvis., Csató Gábor alispán, Sándor Kálmán ny. írástudó bíró, id. Desbordes Viktor és dr. Boér Elek védnöksége alatt. Az ünnepély programja a következő: 1. D. e. 10 órákor ünnepi szentmise Rákóczi lelki üdvéért a róm. kath. plebánia templomban, melyen Karácsony Márton marosvásárhelyi apátplebános pontifikál fényes segédlettel. 2. D. e. 11 órákor matiné a „Központi vendéglő” nagytermében. 3. Déli két órákor társasbéd a „Pálosi”-féle vendéglőben. 4. Este 8 órákor táncestély a „Központi vendéglő” nagytermében. A tiszta jóvedelmet a Rákóczi hamvainak hazaszállítására megindult gyűjtéshez csatlakozó a rendező. A matiné műsorát itt adjuk: 1. Hymnus, éneki az ifjuság. 2. Megnyitó beszéd, tartja Lexa Ferenc tanárjelölt, rend. biz. elnök. 3. Kuruc-nóták, zongorán előadják: Deák Ilonka és Maetz Elza k. a. 4. Ünnepi felolvásás, tartja Lerchenfeld Ernő tanárjelölt. 5. Boka kesergője, hegedűn játsza kövendi dr. Boér Elek ur, zongorán kíséri Maetz Irma k. a. 6. Alkalmi költemény, (Rodostói árnyak.) szavalja Alles Béla joghallgató. 7. Rákóczi Ferenc Rodostón, (melódrama). Szavalja Cseke Vince joghallgató, zongorán kíséri Maetz Elza k. a. 8. Záróbeszéd, tartja Szenner József joghallgató. 9. Rákóczi-induló, játsza a helybeli cigányzenekar.

— (Egy négyzet jubileuma.) Megemlékeztünk már lapunkban a nagyszalontai négyzet huszonöt éves fennállásának jubileumáról, mely fényes ünnepségek keretében e hó 16-án folyt le. A négyzet a jubileum alkalmából diszkosztylást tartott, míg este nagyszerű táncestélyt rendezett, melynek kiváló meglepetése volt a lapunk egyik munkatársa: Fodor Erzsike által ügyesen és elismerésre méltó rutinnal szerkesztett »Egyen Ujság.« A csinos kiállítás alkalmi lapban, melybe többek között Sas Ede, Herczeg Jenő és Bíró Artur is írtak alkalmi cikkeket és verseket; az összes személyesítő hölgyek arcképe is megjelent.

— (Micsinai a bírái előtt.) (Ex-presz tudósítás.) A múlt hetek kalandos hőse, akiről lázas kíváncsisággal lesté a szenzációs híreket s akinek hírességét egyszerre megsemmisítette a belgrádi királydráma, Micsinai Mihály lakat mögött várja az osztó igazságot. Amikor elfogták, tudvaleg minden beismert. E beismerés megkönnyítette az ügyesség munkáját, amely már el is készült a vádirattal. Ezen vádirat szerint Micsinai minősített lopás címén vonják felelősségre. A budapesti büntető-törvényszék a jövő hó elején fogja tárgyalni a híres tolvaj bűnügyét.

— (Hitvesgyilkosság.) Szűcs Mihály jómódú ponori földmívelő felesége és annak szeretője, Balázs György néhány nap előtt megfojtották, majd felakasztották egy fára. A borzalmas gyilkosság tetteseit tegnapelőtti kísérték be a nagyváradi ügyészhez. Ugy az asszony, mint pedig szeretője a vizsgálóbíró előtt töredelmes vallomást tettek. Szűcs Mihály né elmondotta, hogy már leánykorában szeretete bűntársát, Balázs Györgyöt, de a szülők ellenzése miatt nem lehetett az övé. Férjét sohasem szeretete s ezért engedett régi szerelmének. A végzetes napon is találkoztak volt. Férje véletlenül értesült a találkáról s meglepte a szerelmeket. Már régi elhatározásuk volt, hogy megölik a férjét, mielőtt viszonyuk tudomására jut. Így hajtották végre a megbeszéléshez híven borzalmas tettüket, mely felett legközelebb a nagyváradi kir. törvényszék, mint esküdtbírósként mond ítéletet.

— Földrengés Egerben. (Express tudósítás.) Reggel 6 órákor itt heves földrengés volt. A földmozgás rövid időközben három-négyzer ismétlődött. A külvárosi házakból több bedőlt. A földrengés általában nagy pusztítást okozott, mert alig van ház, mely kisebb-nagyobb kárt ne szenvedett volna. Az embereknek legnagyobb részét az ágyban találta a földrengés és rémülten futottak ki az utcára. A mennyire eddig megállapítható volt, emberéletben nem esett kár.

— (Vizbefuult férjgyilkos.) Jelenítettük, hogy e hó 24-én a Hója erdő alatt a Szamosból egy holttestet fogtak ki, melyben egy 51-ik gyalogezredbeli tiszt szolga az anyjára ismert. A katonát a tegnapi nap folyamán kihallgatták. A kihallgatás alkalmával elmondta, hogy anyját Rácz Péternének hívták, kit valószínűleg lelkiismereti furdalások és a büntető igazságszolgáltatás kezétől való félelem kergettek az öngyilkosságba, mert férjét Rácz Pétert ezélt, 10 nappal megölte, agyonütötte. A kifogott holttest magyarázta meg, hogy miért kutattak a csendőrség mindeztől teljesen sikertelenül a férjgyilkos után.

— (Feladott betörőfészek.) Pár nap előtt a budapesti rendőrségben panaszt emelt Barta Manó hírlapíró, hogy míg ő családjával nyaralóban lakott, az alatt Izabella-utca 61. szám alatt lakását ösmeretlen tettesek feltörték és kifosztották. A kár 1200 korona. A nyomozás során megállapították, hogy a betörők több ízben jártak a lakáson s így apródonként vitték el a ruhaneműket, ékszereket egyéb tárgyakat. Beck, Pataky és Szentpéteri detektívek ma végre kinyomozták a tetteseket egy Bauer Ágost 33 éves, hétszer büntetett csavargó és Wovess Ottó foglalkozás nélküli részöntő — szintén rosvott multu betörő — személyében. A betörők nem akarták bevallani lakásuk címét, természetesen volt okuk rá, hogy később kiderült. A detektívek azonban kitudták lakásuk címét is. Kis-utca 42. szám alatt a rikolt közös lakást s az a lopott áru. Valóságos tárháza volt. Ott

volt a Bartától ellopott holmik legnagyobb része, továbbá más betörésből származó egész csomó lopott jószág.

— (Oktatást vállal.) Egy szép írásu VIII. gimnasiunai tanuló, irodabeli munkát, vagy gyermekek mellett oktatást előlval csekély díjazásért. Cím: a kiadó hivatalban.

SZÍNHÁZ.

Szombat: Forgószél-kisasszony.
Vasárnap: Forgószél-kisasszony.
Hétfő: Forgószél-kisasszony.
Kedd: Faust. (Utolsó előadás a nyári szünet előtt.)

* A dolovai nábob leánya. Herczeg Ferencnek ezt a nálunk isten tudja miért oly rég feltéte rejtgetett színművét mosolygó leányarccal telt páholyok előtt játszották le tegnap s a páholyok fokozódó hűvel kísérték most is végig Jóh Vilám és Tarján Gidát egész szerelmű pályájukon. Valamikor ki-ki okvetlenül kiábrándult naiv hitéből, mely kézpénekné vesz mindent, a mi a csillagos atillák, a cigányzene s a szerelmi szikvizek világába tartozik, addig is élenken megtapsolták Tóvölgyi Margitot, ki Vilma szerepében csakugyan művésziül kidolgozott alakítást nyújtott, Kassai Károlyt, ki Szentirmay kapitányt játszott a igazi katonásan, kedvvel, nemkülönben Szakácsot, ki Tarján Gida nem neki való és különben is ingadozó jellemű szerepéhez egyéniségének egész erejét kölcsönözte s férfias, átgondolt jeleneteiért zajos tapsokat aratott. Jókat kacagtak Mészáros kadetján. A fiatal színész noha egyelőre mindegy elárulja, hogy új legény a színpadon, világosan kimutatja fejlődő eredeti tehetségét is. Szegőnek is egy tőle mért földnyi távolásra álló szerep jutott, — nem csoda, ha keveset tudott produkálni. Th. Csige Búskének volt olykor-olykor némely perce, a mikor természetes hangon csevegett. Kár, hogy utóbb mindegy megbánta ezeket az önélelt pillanatokat. — (6.)

Táviratok

— Fővárosi és vidéki tudósítóinktól 1. Éjjel 12 órákor érkezett táviratok:

A politikai helyzet.

Ki lesz az új horvát bán?
Budapest, jun. 26.

Khuen-Héderváry grófnak magyar miniszterelnökké történendő kinevezése folytán a horvát báni szék megüresedett. E méltóságra valószínűleg gróf Pejacevich Tivadar horvát képviselőt fogja Héderváry ő felségének kinevezése végett előterjeszteni. Gróf Pejacevich a mai nap folyamán meglátogatta Széll Kálmánt, konferált továbbá a miniszterium mindazon tagjával, kiknek az új kabinetben való közreműködésére számít. Este Bécsbe utazott, hogy budapesti tartózkodásának eredményéről jelentést tegyen a királynak.

Az új kabinet.

Budapest, jun. 26.

Biztosra veszik, hogy az új kabinet a következő lesz: Miniszterelnök és belügy: Gróf Khuen-Héderváry, honvédelemügy Kolozsváry Dezső, a király személyi körüli: Festetich Taszilo gróf, a többi miniszteri tárcát a jelenlegi kabinet tagjai továbbra is elvállalják.

Apponyi utazása.

Budapest, június 26.

Gróf Apponyi Albert elutazott feleségének birtokára Eberhardra. Tegnapi azon kijelentése, hogy a politikától teljesen visszavonul nagy mozgalmat okozott. — Általános a meggyőződés, hogy ha Apponyi beváltja vagy ragaszkodik kijelentéséhez újabb bonyodalmak elkerülhetetlenek.

A miniszterek Széllnél.

Budapest, június 26.

Ma délelőtt az összes volt miniszterek meglátogatták Széll Kálmánt.

Az osztrák honvédelemiszter is lemondott.

Becs, június 26.

Welsersheimb osztrák honvédelemügyi miniszter lemondott. Hogy ki lesz az utóda, arról még egyelőre nem tudnak semmit.

Letartóztatott egyetemi tanár.

Budapest, érk. éjjel 2 ó.

Nagy feltűnést keltett Bolognában Seechi egyetemi tanárnak letartóztatása. Seechi viszonyt folytatott Bonmartini grófnővel. Kiderült, hogy Seechi egy Murri nevezetű egyének 3000 koronát adott

ellenszolgáltatásul azért, hogy szeretőjének férjét, Bonmartini gróftól ölje meg.

A civillista főlemelése.

A bécsi „Zeit” írja, hogy az udvari kincstár nem kívánja már többé a civillista főlemelését. A kormányok ennek következtében vissza is fogják vonni az erre vonatkozólag már beadott javaslatokat. E nagylelkűség azonban nem jelent nekünk valami nagy költségmegtakarítást, mert az udvari kincstár ennek fejében mintegy rekompenzációképen az arcier testőrség költségeit ezután velünk akarja megfizettetni. Azt tervezi ugyanis, hogy az említett testőrségek költségei a közös hadsereg költségvetésében nyerjenek helyet.

Vátozások a hadsereg szervezetében.

A Ludovik Akadémia közlönye a hadsereg szervezetében történendő a következő utáti tervezetről ír: A tábori tüzéreg egy új iskola-zreddel fog saporitotni. A közös hadseregben három új lovasezredet fognak szervezni. Brünn székhellyel egy új hadtest felállítását tervezik. Szaporitani fogják továbbá a tirol és dalmáciai övas-vadász csapatok számát, még pedig a beritten Landeschütze minden csapatánál egy új század lesz föllállítva. Mint nevezett lap írja: magyar kir. honvédség gyalogságát is teljesen újja szervezik, még pedig úgy, hogy egy ezredben ezertul is csak három zászlóalj lesz.

A függetlenségi párt — a nemzethez.

— Telefon jelentés éjjel 3 órákor. —

Szózat a magyar nemzethez.

Pártunk nagy küzdelemmel vissza verte a nemzet ellen intézett támadás A nemzethez, mint minden alkotmányos erő forrásához fordultunk kezelmünk elején, most is odafordulunk a nemzethez. A katonai hatalom meg akarta sarcolni a nemzetet, melni akarta az eddigi vér és pénzét, a honnan eddig 100 embert vett el, most 122 embert akart elvenni.

S ezt az ártási pénz és véradót éppen ebben az évben akarta kisarcolni a nemzetől, a midőn az ország a legszegényebb és az inség legnagyobb.

Az ország máris aránytalanul áldoz arra a hadsereg, amelynek egyetlen részese magyar.

Pártunk zembe szállott a kormány ezen mérhetetlen követeléseivel, de addig is meg kivíthatjuk az önálló magyar nemzeti hadsereget, követeltük: a tisztikar kettéválasztását; a szolgálati idő két évre való leszállítását és hogy magyar legyen a katonai igazságszolgáltatás.

Mi a katonai hatalom mérhetetlen követelésével szembe helyeztük a nemzet akaratát. A harcban elértük, hogy a katonai hatalom mérhetetlen követeléseivel meghátrált előttünk és mi az alkotmány vérselyeztetése nélkül nem szegyezhetünk továbbra is rendkívüli fegyvereket a katonai hatalom mellé, nehogy a hatalom, az ezredes alkotmányra küldje el végrehajtó erejét.

Győzelmünkre hirdetik a tények! Ebből az ellentétésből életre kelt és alakot öltött a nemzeti elszántság, mert a kormány sürgősebbnek tartotta a katonai terhek emelését, mint a nemzet egyéb követeléseit.

A csallhatatlannak hirdetett többségi akarat is megdőlt, mert nem volt összhangban a nemzet akaratával.

A véderő törvény érvénye lejárt, a hadseregnek új szervezete van készülöben. Bizunk a nemzet erejében, hogy akkor érvényesíteni fogjuk jogainkat és követeléseinket.

Pártunk egész erejét találja szemben a hatalom, mikor az újabb véradó megadásáról lesz szó. De most számunkra nem jött még el a pillanat. Győztünk ma is, de győzni fogunk holnap is, mindig, mikor velünk lesz a nemzet többsége.

A megkísérelt madást viszsza-zerve, kiragadtuk az országot az alkotmányon kívüli állapotból.

A kiáltvány a következő lendületes szavakkal végződik:

Itt állunk a nemzet előtt elvett kalappal, de felemelt fővel, tiszta lelkiismerettel és forró honszerelmmel. Itéljen felettünk a nemzet, melynek boldogulásáért élünk és halunk.

Az országos függetlenségi és 48-as párt nevében:

KOSSUTH FERENC,
elnök.

Tüntetés a függetlenségi párt mellett.

Budapest, jun. 26.

Lelkes tüntetést rendezett a főváros független érzelmű polgársága ma este.

A Kálvin-téren vagy 2000 fáklyás gyülekezett össze, kik hosszu menetben vonultak a függetlenségi és 48-as pártkör elé, a hol Mezey Péter f. biz. tag lelkes beszédben üdvözölte a pártot és annak elnökét: Kossuth Ferencet.

A beszéd közben a szocialisták zajongni kezdtek, de elnyomta őket a tizezerre felszaporodott lelkes tömeg a Kossuth notával.

Kossuth Ferenc válaszolt az üdvözlésre. Utána Endrey Gyula beszélt, mondván: Fejérváry elbukott, de jön a bán, de azt is várjuk kezünkben karddal. Lngyel Zoltán szólott még lelkesen a tömeghez, mire az szép rendben elvonult..

A bán Bécsben.

A horvát bán ma este felutazott Bécsbe, hogy előterjeszse az új kabinet listáját, mely szerint az összes régi miniszterek megmaradnak, a honvédelmi az ő felsége személye körüli és a horvát miniszter kivételével. Horvát miniszter Tomasics Miklós lesz, miután Cseh Ervin nem akart megmaradni a kabinetben. Honvédelmi miniszter Kolozsváry Dezső vezérkari ezredes és ő felsége személye körüli miniszter gróf Festetich Taszilo lesz.

A szabadelvű párt hétfőn este tartja értekezletét és akkor mutatkozik be az új kabinet is, melynek tagjai vasárnap teszik le ő felsége kezébe az esküt.

Lukács sehogy sem akart megmaradni a kabinetben, de a bán megkérte Széllt, hogy járjon közbe, mire Széll azonnal konferált Lukácsal és reábirta a maradásra.

Az államtitkárok sem változnak. Gromon Dezső marad, Bolgár Ferencről szó sincs.

Gulner távozni készül, de talán maradásra bírják.

A német szocialisták győzelme.

Berlin, június 26.

Pótvalasztások a birodalmi tanácsban. Reggeli 4 óráig 163 pótválasztás eredményes ismeretes. Megválasztottak négy nemzeti szabadelvű, 26 szocialdemokratát, 19 szabadelvű néppártit, 18 konzervatív, 11 centumpártit, a szabadelvű párt egyesületnek 10 tagját, 9 birodalmi pártit, 6 német néppártit, 5 antiszemitát, 4 velfet, 3 elzászt, 3 tagját a mezőgazdák szövetségének és a parasztszövetségnek, 2 lengyelt, 1 nemzeti szocialistát, 1 keresztény szocialistát és 4 pártönkivült. A választások eredményével együtt a birodalomtanácsban van összesen 50 konzervatív, 99 centumpárti, 15 nemzeti liberális, 82 szocialdemokrata, 16 lengyel, 15 birodalmi párti, parasztszövetségi és a mezőgazdák szövetségének tagja 6, 9 elzászi, 1 dán, 6 antiszemita, 2 keresztény-szocialista, 1 nemzeti szocialista, szabadelvű néppárti 19, szabadelvű pártgyesületi 10, német néppárti 6, pártönkivült 7 és 4 velf.

Berlin, június 26.

A reggeli 7 óráig beérkezett jelentések szerint 179 választási eredmény ismeretes. E szerint a szocialdemokraták nyertek 30 és veszítettek 7 mandátumot, a konzervatívok nyertek 11-et és veszítettek 13-at, a birodalmi pártiak nyertek 1-et és veszítettek 7-et. A nemzeti liberálisok nyertek 16-at és veszítettek 15-öt, a szabadelvű néppárti nyert 3-at, veszített 12-öt, a szabadelvű egyesült nyert 3-at, veszített 7-et, a német néppárti nyert 3-at és veszített 2-öt a lengyelek 2 mandátumot nyertek, a parasztiok szövetsége és a mezőgazdák szövetsége nyert 3-at és veszített 5-et, a pártönkivültek nyertek 3-at és veszítettek 4-et, az elzásziak 1-et veszítettek és 1-et nyertek,

a velfek pedig 2-öt nyertek és 2-öt veszítettek.

Budapesti gabonatözsde.

Készáru-üzlet változatlan tartott, határidőzlet kellemes irányzatu.

Jegyzetelt:

Buza okt.....	7.44—45
Rozs okt.....	62.4—25
Zab okt.....	5.51—52
Tengeri juliusra	6.23—29

MULATSÁGOK.

Mulatságok sorrendje:

Jun. 28.	Iparos aggmenház majálisa.
Julius 4.	Kárpitos segédek majálisa.
" 5.	Népiünnepély majálisa.
" 12.	Könyvnyomdászok nyári táncvigalma.
Az összes majálisok a Lövöldében lesznek a megtartv	

REGÉNY

A halott szerelme

— Regény. —

Irta: Gersdorff A.

VI. FEJEZET. (33.)

A kísértő mat.

A nyári hőség alább szállott. Északról hűvös szellő fujdogált a mezők felett és az erdő mélyéből titokzatos hangokkal csalt ki a levelek között áttörő légáram.

Holdentaunba visszavártak az urnót. A lebecsült függönyöket újra felhúzták; a magas kaminokban ismét felgyulladtak a tűzek. Kényelem és nyugalom vártak a magános urnót otthonában a hűvös őszi estén.

Lassan sétált végig a csendes, diszes és sorban kivilágított szobákban, a melyekben lépésről, lépésre kedves emlékek üdvözölték férje életéből.

Ki itélhette volna meg, hogy mi volt ő neki? Az ő támasza és segítsége, világi és szellemi tanácsa, vigasztalója, kihez bizalommal kitárt szívvel közeledhetett, ki őt semmivel sem bántotta, nem követelt semmit csak alig gyermeki hálát mindezt.

Csendesen haladt át a csendes szobákban!

Egy lépés sem felett az övére, sohaj sem hallzott az övé után, kéz sem nyult az ő keze után.

De ő így akarta azt. Egészen egyedül akarta a gyász házának küszöbét átlépni. Fokról-fokra elcsendesedett benne és körülötte minden. Komoly gondolatok közt ült férje író asztala előtt, annak magas székeben.

Nyugtalan sóhajjal üdvözölte az íróasztalra tett piros rózsákat.

Csendes mozdulattal tolta el őket magától. A rózsák ideje lejárt. Művészi utánzatok voltak azok igazi fény és illat nélkül.

Es mégis — tekintete mindig visszavért kérdőleg visszatért hozzájuk. Oly üdén üdvözölték, oly melegen emlékeztették, olyan hiven kérték.

Szomoruan játszott a kártyával, mely mellettük feküdt.

Sempach Ferenc báró

November 1. Karahn-vár.

Mellette egy másik kártya feküdt, rajta hűvös, fenyegető figyelmeztetés.

Ó nem, mégsem az! Csak annyi állt rajta:

Karahn Emil gróf.

Borus, elitélő mosoly ült a hazatért arcára azonnal eltűnve a finom ajakról.

Haragudott-e erre az emberre, mert közéje ő csendes boldogsága közé állt, mert ő egyszer oly melegen szeretete, iránta oly alázatos volt és hányatott életét hálából jószágért egészen neki adta.

Oh nem, ő nem volt már gyermek, a ki durcásan lázad fel a természet törvényei ellen.

Ő most már értette, hogy:

— Nem lehet a kopároldalról rózsát aratni és szőlőfűrtöt a tövisről.

Az mindig így volt és így is fog maradni!

Nemzedékek jöhetnek, nemzedékek tűnhetnek — ez azonban mindig így marad.

Szerelme, valóság és bizalom bele fog-nak nézni mindig az elvakult szembe és a gyenge, magános szíve tolnak:

— Te igen nagy boldogságot adhatsz.

— Add azt nekem — bizhatsz bennem — én szerellek!

Es te odaadod. Talán, mert nem vagy hősnő, vagy félrevezetve vagy balgán, vagy igen gyenge vagy, hogy a szerelmes ajkáról jövő könyörgést visszautasítod, talán mert te hiven és igazán szereted.

Es azután? Meg van érte a jutalmad, hiszen adni boldogságot! Töröld azonban ki életed szintárából ezt a szót „boldogság” — különben az, kinek életét feláldozod öntudatosan egy vétkes cselekedettel bánt meg téged.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Kézdivásárhely. K. K. J. Szives tudósítását örömmel várjuk s előre is köszönjük. Kolozsvárra leendő bejövetelekor szíveskedjék fölkeresni bennünket a szerkesztőségben.

Felelős szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

